

	I.	II.	III.	IV.	V.
Gemiddelde bevolking, (afgeronde cijfers in duizenden).	3904 =	4137 =	4387 =	4660 =	4956 =
	100	106	112	119	127
0—1-jarigen (in duizenden afgeronde cijfers).	122 =	130 =	132 =	136 =	143 =
	100	106	108	111	117
Totale sterfte per dag.	249 =	249 =	249 =	254 =	236 =
	100	100	100	102	95
Sterfte der 0—1-jarigen (in duizenden afgerond).	141 =	139 =	131 =	127 =	124 =
	100	99	93	91	89
Keel- en longtering, bloedspu- wing in (duizenden afgerond).	44 =	42 =	42 =	45 =	43 =
	100	95	95	103	98
Acute ziekten der ademhalings- werktuigen (in duizenden afgerond).	46 =	50 =	55 =	72 =	58 =
	100	109	119	155	126
Chronische ziekten der adem- halingswerktuigen (in duizenden afgerond).	28 =	27 =	27 =	25 =	22 =
	100	96	96	92	78

Hieruit is dus te zien: 1°. dat de bevolking toeneemt met meer dan 1 pCt. per jaar, terwijl de 0—1-jarigen met minder dan 1 pCt. toenemen; 2°. dat de sterfte gelijk blijft en dus tegenover de vermeerderde bevolking niet onbelangrijk vermindert en dat voor de zuigelingsterfte dit verschijnsel zich nog in meerdere mate voordoet; 3°. dat de sterfte aan longtering gelijk blijft en die aan chronische ziekten der ademhalingswerktuigen vermindert, dus een proportioneele vermindering bij beide groepen van doodsoorzaken; 4°. dat de acute aandoeningen der ademhalingswerktuigen in de 4de periode (1890—1894) sterk vermeerderde sterfte hebben veroorzaakt, maar overigens niet meer sterfgevallen hebben opgeleverd dan met de vermeerdering van de bevolking overeenkomt.

Juni 1904.

SALTET.

HET VOORSTEL G. VAN BREDA EN OMSTREKEN.

Ten einde de discussiën te bekorten en daardoor de behandeling van voorstel G. op de a. s. Algemeene Vergadering te vergemakkelijken, deelen wij het volgende mede:

De Afdeeling „Arnhem” heeft in haar laatst gehouden vergadering besloten een wijziging voor te stellen bij de behandeling van bovengenoemd voorstel, indien zij daarbij gesteund wordt door het vereischte aantal afdeelingen. Het voorstel dient — zooals reeds gebleken is in het adres der geneeskundige leden van de commissie voor de onderlinge Verzekeringsbank — gescheiden te worden in twee gedeelten, n.l.: 1°. de instelling eener verplichte verzekering tegen nooddrift — een invaliditeitsverzekering — en 2°. de instelling eener verplichte pensioen- of weduwenverzekering.

„Arnhem” heeft bezwaar tegen een beslissing over deze belangrijke punten door een eenvoudige stemming door de Afgevaardigden. Het zou toch dan zeer goed mogelijk zijn dat, bij de ongelijkheid in ledental der afdelingen, één of beide gedeelten aangenomen of verworpen zouden worden, terwijl toch de meerderheid van het aantal leden der Maatschappij er tegen of er voor ware. Eenvoudig door een referendum deze zaak te beslissen acht „Arnhem” onvoldoende. Een groote minderheid toch in dit geval te dwingen, zou zonder twijfel zijn in het nadeel onzer Maatschappij. Daarom wil „Arnhem” trachten steun te erlangen voor een wijze van behandeling, die voert tot eenige voorafgaande zekerheid. Onze afdeling wenscht vooraf omtrent beide gedeelten, voor elk afzonderlijk, het aantal leden per referendum te kennen dat er *in beginsel* voor is. Wanneer dat aantal zeer groot is, — *wij stellen voor $\frac{7}{8}$ van het aantal leden* — dan, maar ook eerst dan, zou aan het Hoofdbestuur opdracht worden gegeven tot samenstelling eener commissie van uitvoering. Het is toch zonder twijfel dat velen onzer in principe voor één of beide gedeelten van het voorstel G. zijn, doch tegen een doorvoeren van dat principe, wanneer dat, om bijv. het ergste te noemen, een nittreden van vele leden uit de Maatschappij ten gevolge zou hebben. Zooals „Arnhem” wil zou men vrij kunnen stemmen over het principe, zonder zich tot iets te verbinden. Er zullen bijv. ouderen en ouden in de gelederen mogelijk in principe voor een invaliditeitsverzekering zijn, doch vrezende dat zij ten gevolge van hun leeftijd een zeer hooge premie zouden moeten betalen, zullen zij zich om deze praktische reden tegen het voorstel verklaren. Zien zij echter dat de eventueel te benoemen commissie bij de uitwerking komt tot een „en bloc verzekering”, waarbij geen onderscheid tusschen oud en jong wordt gemaakt, dan zou het zeer goed mogelijk zijn dat dezelfde die, hoewel in beginsel er vóór zijnde, tegen het voorstel had gestemd, later toch vóór het uitgewerkte plan der commissie bleek te zijn. Door eerst tegen te stemmen zou hij, indien het voorstel werd verworpen, de goede zaak die zeer wel uitvoerbaar was, onmogelijk hebben gemaakt. Er zullen vele Officieren van Gezondheid, leden der Maatschappij, in beginsel vóór zijn, doch bezwaar hebben tegen een doorvoering, waarbij voor hen, als zoodanig, die door den Staat reeds voor beide deelen verzekerd zijn, niet een uitzondering wordt gemaakt. Gemakkelijk zou het vallen dit nog door meerdere voorbeelden aan te toonen.

Voorop dus een vrije tot niets verplichtende stemming door alle leden der Maatschappij over het beginsel van elk der gedeelten van voorstel G. afzonderlijk. Maar . . . en hierop komt het aan: het doorvoeren van het beginsel geschiede eerst dan, wanneer daardoor de Maatschappij, het geheel, geen gevaar loopt, wanneer een groote meerderheid voor het beginsel stemt. „Arnhem” vraagt daarvoor niet minder dan zeven achtste der leden.

Mocht deze meerderheid door het referendum worden verkregen, eerst dan worde de commissie in het leven geroepen, die moet trachten aan den geest een lichaam te geven, waaraan een volgend jaar de Algemeene Vergadering het leven kan schenken.

De afdeling Arnhem heeft vooral daarom bezwaar tegen het benoemen eener commissie, zonder dat eerst over het principe per referendum is beslist,

omdat, wanneer die commissie eenmaal benoemd is, in hoofdzaak nog slechts, over de wijze waarop een verzekering moet worden ingevoerd, zal worden gesproken, terwijl dan op het principe zelve, al was het slechts om de hoeveelheid werk die er reeds voor gedaan zal zijn, als de voorstellen der commissie later aan het oordeel der vergadering worden onderworpen, in de oogen van velen al te veel zal zijn gepraejudiceerd, om een eindbesluit mogelijk te maken met gelijke kansen voor elk der beide uitkomsten. Bij de gehouden stemming in de afdeeling Arnhem heeft de Afgevaardigde de opdracht gekregen — in den geest van het advies der geneeskundigen uit de commissie voor de onderlinge Verzekeringsbank — te stemmen *in beginsel voor deel 1 en tegen deel 2* van het voorstel G.

Zij hoopt voor dit nog in amendementvorm te gieten denkbeeld, waardoor de zoo belangrijke kwestie op een zuiver standpunt wordt gebracht, den vereischten steun in de aanstaande Algemeene Vergadering te erlangen.

Namens het Bestuur der Afdeeling Arnhem:

W. RENSSSEN, *Voorzitter.*

J. G. FLIJAN, *Secretaris.*

BERICHTEN.

BUITENLAND.

SHANGHAI. — **De pest.** Onder de Chineesche havens maakt Shanghai een gelukkige uitzondering doordat het tot nu toe door de pest is gespaard. Dit is toegeschreven aan nauwkeurig scheepsonderzoek; aan voertreffelijke watervoorziening en rioleering, terwijl binnenshuis geen privaten zijn, zoodat de Chineezen de werking der riolen niet kunnen bederven; aan de cementen bevloering der binnenplaatsen; aan doelmatige behandeling der vuilnis en aan de overstroming der riolen door den vloed, zoodat de ratten worden gedood. Maar *the Lancet* merkt op, dat Shanghai toch zeer onderhevig is aan dysenterie, cholera en diphtherie. Het water is er ook niet zoo goed en de vuilnisbehandeling is dezelfde als in andere Chineesche havens. Honkong is veel hygiënischer ingericht en wordt toch door de pest bezocht. Men moet erkennen, dat de oorzaken, waarom sommige steden het lot van andere ontgaan, nog onbekend is. Ook Madras blijft te midden van een pestland vrij, terwijl de omstandigheden er schijnbaar zeer gunstig zijn voor het ontstaan van een epidemie.

JAPAN. — **Sir Frederick Treves te Tokio.** De uit den Zuid-Afrikaanschen oorlog bekende chirurg geeft in *the Brit. med. Journal* zijn opmerkingen ten beste over den geneeskundigen dienst van het Japansche leger. Te velde worden de zieken en gewonden verpleegd door mannelijke verplegers. De hospitaalsoldaten verrichten geen verplegingswerk, doch worden vooral als dragers gebezigd. De inrichting van den dienst is doelmatig en weinig kostbaar. Het Japansche „Roode Kruis” voorziet alle hospitalen in het vaderland van geneeskundigen en verplegend personeel en heeft ook zijn eigen hospitalen, terwijl het den soldaat te velde het leven zooveel mogelijk veraangenaamt. *Drie duizend* vrouwelijke en *twee duizend* mannelijke verplegers, allen met een opleidingstijd van drie jaren, staan ter